

Hi havia una vegada, un poble molt petit anomenat El castell de llaminadures .
Era una tarda normal i corrent. En Pau va convidar els seus amics : l' Andrea, la Thais, el Dani , l'Aitor i La Manar .

Una vegada a la casa d'en Pau els amics no sabien què fer , fins que al Pau li va venir una idea:

- Espereu ara vinc - Va dir en Pau .

Els amics van esperar a que vingués en Pau.

Després en Pau va arribar amb un joc de taula a les mans que es deia Jumanji.

- Que us sembla si jugem a això ?- Va preguntar en Pau.
- D'acord- Van dir els amics.

Van començar a jugar: el primer en tirar va ser el Dani. Va tirar el dau i va sortir un 2, va avançar duess caselles i la casa es va començar a moure , però els amics van seguir jugant. La següent que va llançar va ser l' Andrea , li va tocar el número 5 i la casa es va omplir de serps que havien de derrotar. Quan les van derrotar totes van seguir jugant. Qui va llançar ara va ser en Pau, que li va tocar el número 1, i van aparèixer fantasmes. No podien fer res per derrotar-los així que van seguir jugant. Va ser el torn de la Thais , i li va tocar el número 6 , i tot es va omplir de cucs. Els van matar tots i van seguir jugant. Després va llançar l'Aitor i va treure el número 4 , i la casa es va començar a destruir-se i ja era l'última tirada, la de la Manar, que va agafar el dau súper ràpid i va treure el número 6 una altra vegada , no va passar res, però per un moment es va escoltar una veu que deia : heu jugat molt bé però ara toca l'última prova. Us traslladareu a una illa on haureu de superar tres proves, si les supereu tornareu a casa, però si no, us quedareu allà per sempre .

Els amics van caure a l'illa, va començar la primera prova on havien d'enfrontar-se a un tigre súper gran i el van derrotar.

-Primera prova superada- van dir .

La segona prova consisteix en escalar una muntanya molt alta. Els amics van començar a escalar la muntanya, semblava com si no poguessin més però ells en cap moment es van rendir. Van arribar al cim, ja tenien la segona prova superada però els faltava l'última.

A l'última prova havien de creuar un laberint i si trobaven la sortida ja s'anirien cap a casa. Van entrar al laberint, no sabien per on anar fins que la Thais va cridar:

- Allà hi ha una porta! Correu, per allà és el camí som-hi!

Tots van seguir les indicacions de la Thais i sí, eren correctes, ja estaven a la Terra; però no recordaven que hi havia Coronavirus. Llavors cadascú va tornar a casa seva.

FI